

Motion till riksdagen

1985/86:Jo512

Arne Andersson i Ljung m. fl. (m)

Djursjukvårdens organisation

Riksdagen fattade år 1982 beslut om distriktsveterinärorganisationens ställning. Beslutet innebar dels ett ökat ekonomiskt ansvarstagande för djursjukvården från näringens sida, dels fastläggande av parternas andel av kostnaden. Dessutom innebar beslutet att statens andel skulle vara värdebeständig.

En nyhet i förslaget var jordbrukets åtagande att bekosta några ytterligare tjänster inom distriktsveterinärorganisationen. Flera förslag förelåg om hur detta praktiskt skulle lösas. En majoritet i såväl utredningen som riksdagen fann det mest lämpligt att djurägarens andel skulle upptas genom att man införde den s. k. djursjukvårdsavgiften. Detta förfarande visade sig dock ha även andra brister än dem vi befarade då beslutet togs. Vår kritik riktades främst mot att distriktsveterinärerna skulle fungera som uppbördsmän — inte enbart för djurägarens arvodeskostnad utan också för viss del av sin lönekostnad, som formligt åvilar statsmakten.

Den nyinrättade djursjukvårdsavgiften har lett till att regeringen vid varje budgettillfälle har givits möjlighet att förändra delansvaret mellan staten och näringen. Detta har medfört att kostnaden under en femårsperiod har höjts kraftigt för jordbrukets husdjur utan att riksdagen egentligen beretts tillfälle att föra en principdiskussion om kostnadsfördelningen.

Då endast veterinärer inom distriktsveterinärorganisationen äger skyldighet att uppbära djursjukvårdsavgiften har konkurrensförhållandet mellan veterinärer inom och utom distriktsveterinärorganisationen på ett allvarligt sätt rubbats.

Riksdagen skall ges möjlighet att ta ställning till hur djursjukvården skall vara organiserad. Det förändrade förhållandet mellan statliga bidrag och djurägaravgifter kan leda till att den sedan lång tid mycket väl fungerande distriktsveterinärorganisationen bryts sönder. Det förhållandet att distriktsveterinärorganisationen åtnjuter ett mycket stort förtroende hos djurägarna gör att vi ser en sådan utveckling som olycklig.

Vi utesluter inte att djursjukvården i stora delar av Sverige väl kan tillgodoses av privatpraktiker. Det synes dock ofrånkomligt att staten framför allt i norra Sverige bidrar med finansiering av viss typ av distriktsveterinärorganisation. En översyn bör skyndsamt göras för att tmera långsiktigt klarlägga

1. vilket behovet är av en rikstäckande organisation för jordbrukets djursjukvård,
2. hur fördelning av kostnaderna mellan djurägarna och staten skall göras samt

3. vilka alternativ som finns till djursjukvårdsavgiften för uppbärande av jordbrukets kostnadsandel.

Mot. 1985/86
Jo512

Hemställan

Åberopande det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en utredning om djursjukvården med uppgift att skyndsamt framlägga förslag i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 27 januari 1986

L. Arne Andersson (m)

i Ljung

Sven-Eric Lorentzon (m)

Bertil Danielsson (m)

Jens Eriksson (m)

Hans Dau

Ivar Virgin (m)

Göthe Knutson (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Arne Svensson (m)

Ingvar Eriksson (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Sven Munke (m)